H. ANTONIUS ABT KERK LOENEN

DE GESCHIEDENIS VAN HET PAROCHIEHUIS

INHOUD

1. Voorwoord

2. Inleiding

3. Voorgeschiedenis

4. Bouw en oplevering

5. Exploitatie 1963 - 1978

6. Exploitatie 1978 - heden

7. Slotwoord

Foto's

1. VOORWOORD

Alle gegevens, die in dit rapport zijn verwerkt, zijn opgetekend aan de hand van gesprekken met de vroegere en huidige beheerders van het parochiehuis.
Aanvullende informatie is verkregen in gesprekken met parochianen, die destijds direct of indirect betrokken waren bij de besluitvorming tot de bouw en/of verbouwing en/of exploitatie van het parochiehuis.

Onze dank voor hun welwillende medewerking gaat in het bijzonder uit naar:

#. Willemien en Gradus Biezeman

#. Wilma en Gerard Klomp

#. Ap Kobussen

#. Cor van Veggel

#. Harry Mulder

#. Antoon Streppel

Dank aan Kees Roelands voor zijn medewerking aan de lay-out van dit rapport.

Loenen, December 2014

Frans Hoffmann

Vicevoorzitter Parochiebestuur 2008-2010
Voorzitter Locatieraad 2010-2012

2. INLEIDING

Dit rapport beschrijft, in beknopte vorm, de geschiedenis van het parochiehuis van de H.Antonius Abt kerk in Loenen.
Het besluit tot de bouw van het parochiehuis vond plaats in het begin van de jaren ’60 van de vorige eeuw, toen er grote maatschappelijke en sociale veranderingen plaatsvonden en Nederland nog in de ban was van de wederopbouw na de tweede Wereldoorlog.
Het was een periode, waarin de jeugd, ook binnen de kerk, zich in toenemende mate ging manifesteren en daarbij behoefte had aan een gemeenschappelijke ruimte waar de jongeren uit de parochie elkaar konden ontmoeten, het liefst in een soort jeugdhuis. Het zou ook een ruimte moeten zijn voor andere activiteiten en bijeenkomsten binnen de kerk.
Het was tevens een periode van wederopbouw van ons land met z'n beperkingen op velerlei gebied en met zeer beperkte financiële mogelijkheden. Deze beide ontwikkelingen vormen de rode draad in de geschiedenis van het parochiehuis. Het is een geschiedenis van voor- en tegenslagen, van een geweldige inzet van de parochianen, waaronder vele vrijwilligers/vaklieden, van groot doorzettingsvermogen, voortdurende zorgen maar ook van grote tevredenheid over hetgeen uiteindelijk werd bereikt.

3. VOORGESCHIEDENIS

We verplaatsen ons naar de beginjaren '60 van de vorige eeuw.
In die tijd bestond er binnen de parochie van de H.Antonius Abt de behoefte aan een gebouw, dat onderdak moest gaan bieden aan jeugdclubs en verenigingen voor hun activiteiten binnen de parochie.
Regelmatig werd er in die tijd voor deze kerkelijke activiteiten gebruik gemaakt van lokalen van de nabijgelegen school.
Deze situatie was uiteraard niet erg bevorderlijk voor de ontplooiing van de vele activiteiten en zeker niet voor het jeugdwerk binnen de parochie. De situatie werd, naarmate de tijd verstreek, steeds moeilijker, vooral doordat inmiddels de school te klein was geworden voor het groeiend aantal leerlingen. Er moesten zelfs gebouwen bijgeplaatst worden om de “babyboom" van de naoorlogse jaren te kunnen opvangen.

De behoefte aan een verenigingsgebouw of jeugdhuis was al verschillende keren binnen het parochiebestuur aan de orde geweest, destijds onder voorzitterschap van Pastoor van Leeuwen.
Het moest een gebouw zijn, liefst in de directe omgeving van de kerk, en de mogelijkheid bieden voor bijeenkomsten van parochianen, ouderen en jongeren, clubs en verenigingen, voor kerkelijk gerichte activiteiten, maar het moest in het bijzonder onderdak bieden aan de jeugd.

In 1962 deed zich de mogelijkheid voor een huis te kopen, genaamd "De kleine Horst" gelegen in de directe omgeving van de kerk. De naam van dit huis is mogelijk afgeleid van het nabijgelegen kasteel "Ter Horst".
Het huis voldeed in grote lijnen aan de wensen van het parochiebestuur en bood voldoende ruimte en faciliteiten voor de vele activiteiten die het bestuur voor ogen stond. Een probleem vormde echter de prijs.
Naar verluidt bedroeg de koopsom 60.000,- gulden.
Na rijp beraad werd door het parochiebestuur toch besloten van de aankoop af te zien, hoofdzakelijk vanwege de prijs.
Het directe gevolg hiervan was wél, dat er binnen het parochiebestuur nieuw beraad nodig was om tot een oplossing te komen voor het eerder genoemde probleem.
Uiteindelijk werd, na intensief overleg, besloten om een eenvoudig jeugdhuis te bouwen waarbij het ontwerp en de bouw geheel in eigen beheer zouden plaatsvinden. Belangstelling van de kant van de parochianen voor deze aanpak was groot. Ook de mogelijkheden voor wat betreft geschoolde arbeidskrachten waren er in voldoende mate. Vrijwilligers uit alle geledingen van de parochie, waaronder heel veel vaklieden, zoals timmerlieden, metselaars, elektriciëns, loodgieters etc. waren bereid spontaan en kosteloos hun medewerking aan dit project te verlenen.

Een ander belangrijk aspect vormden de financiën, die in eerste instantie nodig waren voor de aankoop van bouwmaterialen.
Hoewel Pastoor van Leeuwen zich volledig schaarde achter het besluit tot de bouw van een jeugdhuis, was zijn standpunt ten aanzien van de financiën overduidelijk:
"Het moet een initiatief zijn en blijven van de parochianen. De kerk zal in geen enkel opzicht een financiële bijdrage leveren, noch voor de bouw noch voor de uiteindelijke exploitatie van dit jeugdhuis".

Daarom besloot het parochiebestuur over te gaan tot de uitgifte van obligaties, elk ter waarde van 25 gulden. Naar verluidt viel dit besluit bij de parochianen in goede aarde en werd er op grote schaal overgegaan tot aankoop van deze obligaties. Op deze manier werden de benodigde gelden voor de bouw van het jeugdhuis snel bijeengebracht.
Daarnaast lieten vele zakenlieden in Loenen en omgeving zich niet onbetuigd en werden veel bouwmaterialen tegen kostprijs geleverd.
Niets stond er toen meer in de weg om met de werkelijke bouw te beginnen.
Het gebouw zou geheel in hout worden opgetrokken en een plaats krijgen, door Pastoor van Leeuwen aangewezen, direct naast het kerkhof, waar het voormalige kostershuis had gestaan.

In 1963 werd met de bouw begonnen. Er werd in hoog tempo gewerkt onder de bezielende leiding van Johan Blom. Soms verscheen Pastoor van Leeuwen zelf met de kruiwagen op de bouwplaats! Ook de beide kapelaans van de parochie lieten zich niet onbetuigd. Kapelaan Verpoorten hield zich voornamelijk bezig met de bouw en het ontwerp, terwijl kapelaan Polman zorgde voor de begeleiding van de vele vrijwilligers.

4. BOUW EN OPLEVERING

Op 4 juli 1962 werd de bouwvergunning verleend. De kosten voor de bouw van het parochiehuis werden begroot op 17.000,- gulden, geen gering bedrag voor die tijd.
Het ontwerp van het gebouw kwam in gezamenlijk overleg tot stand en zou geheel in hout worden uitgevoerd.
In 1963 werd met de bouw begonnen en door de energieke inzet van de vele vrijwilligers/vaklieden onder leiding van Johan Blom werd het jeugdhuis nog in hetzelfde jaar opgeleverd.
Door de grote gemeenschapszin binnen de parochie en de bereidheid van de parochianen zich achter dit project te scharen, kon men het jeugdhuis bouwen zonder dat er 1 cent aan uurloon moest worden betaald.
Terstond na de oplevering werd het gebouw in gebruik genomen, want er was veel belangstelling van de kant van de parochianen en in het bijzonder van de jeugd. Verenigingen werden opgericht, zoals het meisjesgilde, de jongensclub, KPJ, en er werd een bibliotheek in gevestigd. Maar ook de reeds bestaande verenigingen, het zangkoor en de vrouwenbond namen er hun intrek.

Niet lang na de oplevering van het gebouw kwam Pastoor van Leeuwen helaas te overlijden en werd opgevolgd door Pastoor Zuidinga, die de exploitatie van het jeugdhuis verder zou gaan begeleiden.

5. EXPLOITATIE 1963 - 1978

Vooral in de eerste periode was het voor iedereen, die betrokken was bij het parochiehuis, een moeilijke tijd. Het ontbrak duidelijk aan een goede organisatiestructuur. "Iedereen was een beetje baas over het gebouw", hetgeen leidde tot verwarring en gebrek aan coördinatie.
Daar kwam een eind aan toen Pastoor Zuidinga, in overleg met het parochiebestuur in 1965 besloot, een permanente beheerder aan te stellen.
Ook werd er een commissie van toezicht in het leven geroepen. Deze commissie kreeg als opdracht toe te zien op een verantwoorde exploitatie van het gebouw. Ze was eveneens verantwoordelijk voor het financiele beleid met inbegrip van de terugbetaling van verstrekte leningen aan de parochianen.
In deze commissie van toezicht zaten o.a. Bernard Blom, Johan Blom en Bennie Gabriël.
De eerste beheerder van het gebouw was het echtpaar Willemien en Gradus Biezeman uit Loenen.
De naam van het gebouw veranderde geleidelijk in "parochiehuis". Deze naamsverandering was mede ingegeven om misverstanden met het jeugdhuis van de Hervormde Kerk in Loenen te voorkomen.

Voor de eerste beheerders was het geen eenvoudige zaak om alles in goede banen te leiden. Veel zaken, die uit hoofde van een goede exploitatie noodzakelijk waren, ontbraken. Zo moest het servies, waaronder kopjes, schoteltjes en glazen, worden gehuurd en na gebruik snel bij de verhuurder worden teruggebracht om de kosten zo laag mogelijk te houden. Het was echt pionieren!
Geld voor de lopende exploitatie was er niet; alleen maar schulden aan parochianen die aan de bouw van het parochiehuis hadden bijgedragen door het kopen van obligaties.
Het parochiebestuur onder leiding van Pastoor Zuidinga besloot dientengevolge een "startkapitaal" te verstrekken van 500.- gulden, onder voorwaarde dat dit bedrag in een later stadium zou worden terugbetaald.
Naast het genoemde servies ontbrak het aan allerlei zaken die betrekking hadden op de "aankleding" van het gebouw, waaronder meubilair, keukenapparatuur, verlichtingsornamenten etc.
Om gelden te verwerven voor de aankleding van het gebouw maar ook voor het regelmatig onderhoud van het parochiehuis, zijn er enkele keren fancy-fairs gehouden, waarvan de opbrengst enige verlichting bracht.
In het eerste halfjaar nadat het parochiehuis in gebruik was genomen, was er geen enkele financiële ruimte voor een onkostenvergoeding voor de beheerders. Pas veel later werd er tot een bescheiden vergoeding overgegaan.
In de beginperiode kregen Willemien en Gradus Biezeman hulp van het echtpaar Jansen, maar door hun vertrek naar elders, kwamen ze weer helemaal alleen te staan. Gelukkig kregen ze wel af en toe steun van mevrouw Streppel-Hagen en de meisjes van de familie Klomp, waarop nooit tevergeefs een beroep kon worden gedaan.

Een van de voortdurende zorgen voor de beheerders was de verwarming van het parochiehuis, waarvoor een zgn "heteluchtketel" werd gebruikt. Deze laatste viel voortdurend uit, enerzijds vanwege technische problemen, anderzijds door gebrek aan stookolie, die vaak te laat werd afgeleverd.

In die tijd waren er namelijk twee lokale leveranciers, die om beurten de stookolie mochten leveren. Het waren twee bedrijven uit Loenen, beide van katholieke huize, die om redenen van rust en verdraagzaamheid binnen de parochie, door het parochiebestuur als leveranciers waren aangewezen. Echter de geringe samenwerking tussen deze twee bedrijven, maakte dat bij tijd en wijle, de stookolie te laat werd afgeleverd, waardoor de voorraadtank leeg kwam te staan.
Gradus zelf hield de olievoorraad in de tank zo goed mogelijk in de gaten door regelmatig met een peilstok het olieniveau te controleren. Meestal kon hij daardoor tijdig ingrijpen om erger te voorkomen. De perikelen aan de kachel zelf wist Gradus meestal zelf te verhelpen door het inschakelen van de technische dienst van de Lona Papierfabriek, waar Gradus destijds in dienst was.

Vanaf het allereerste begin was de doelstelling van het parochiebestuur, om uit de exploitatie-opbrengsten, zowel de algemene kosten als ook het bouwkundig onderhoud geheel te financieren. De voortdurende inzet van vrijwilligers uit de parochie speelde daarbij een cruciale rol, teneinde de exploitatiekosten zoveel mogelijk te beperken. Een verdere doelstelling van het parochiebestuur betrof de sanering van de schulden. Zo zouden de inkomsten uit de exploitatie van het parochiehuis o.a. door verhuur van de grote zaal, gebruikt moeten worden om de schulden af te lossen, enerzijds aan het parochiebestuur, anderzijds aan de obligatiehouders.
De terugbetaling van de leningen en het vereffenen van de schuld verliep overigens uiterst traag, aangezien de opbrengsten uit de exploitatie, vooral in het begin, zeer beperkt waren. Het werd een zaak van "lange adem".

Wel werd in een vroeg stadium de grote zaal van het parochiehuis verhuurd aan de lagere school (klas B) totdat deze deel ging uitmaken van de Aloysiuspoortschool, die direct achter de kerk staat. De kleuterklas werd in de vleugel direct naast het kerkhof gehuisvest en werd begin jaren '80 onderdeel van deze school. Later, en tot op de dag van vandaag, wordt de kleine zaal van het parochiehuis verhuurd als peuterspeelzaal. .
In deze beginperiode werd de grote zaal van het parochiehuis ook regelmatig verhuurd voor kinderfeesten, KVG bijeenkomsten, feestavonden voor de jeugd en zelfs werden er disco-avonden georganiseerd door de beheerders en enkele vrijwilligers (toegang 1 gulden p.p.). Deze avonden werden vaak, tot ongenoegen van de beheerder en veel ouders, tot diep in de nacht voortgezet.

Al in vroeg stadium had men besloten geen sterke dranken te schenken. Dit was vooral om excessen te voorkomen als gevolg van overdadig gebruik van sterke drank, maar eveneens om de plaatselijke horeca niet tegen de haren in te strijken. Slechts licht-alcoholische dranken, zoals bier en wijn waren toegestaan. Dit was ook overeengekomen met de Kamer van Koophandel in Zutphen, tijdens overleg waarbij de parochie vertegenwoordigd werd door Pastoor Zuidinga en de beheerder van het parochiehuis Gradus Biezeman.

Het schoonhouden van het gebouw was geen sinecure. De linoleum vloeren moesten regelmatig geboend worden, wat veelal door vrijwilligers werd gedaan, maar geen gemakkelijke taak was.
Een ander probleem was het ontbreken van een goed geoutilleerde keuken.

Een afwasmachine was destijds nog een luxe artikel en ontbrak, met als gevolg dat alles "met de hand" moest worden afgewassen. Ook had men op den duur last van lekkages als gevolg van onvoldoende afwatering van het platte dak.
Ook het overige houtwerk van het gebouw vroeg om regelmatig onderhoud en behandeling. Dit alles kostte veel inspanning en geld, dat slechts moeizaam bijeen kon worden gebracht.
Dit had mede tot gevolg, dat de terugbetaling van de leningen aan de obligatiehouders in het gedrang kwam. Gelukkig was hierbij het gezegde van toepassing "van uitstel, komt afstel". Veel obligatiehouders besloten uiteindelijk van terugbetaling van hun leningen af te zien .
In de topjaren was het parochiehuis bijna dagelijks bezet en werden daardoor de taken voor de beheerders erg zwaar. De behoefte aan nieuwe beheerders werd steeds sterker voelbaar. In 1978 werden Wilma en Gerard Klomp als nieuwe beheerders aangesteld.
In 1985 werd afscheid genomen van Willemien en Gradus Biezeman, de eerste beheerders van het parochiehuis, en gingen Wilma en Gerard Klomp alleen verder als beheerders tot op de dag van vandaag.

6. EXPLOITATIE 1978 - heden

De familie Klomp (van de Vrijenbergweg) had vanaf het begin van de bouw in 1963 al een nauwe band met het parochiehuis. De oudste kinderen uit het gezin waren ook direct ingeschakeld bij de werkzaamheden, want er was veel,te doen.
En nu dus werd hun zoon Gerard, samen met zijn vrouw Wilma het nieuwe beheerdersechtpaar van het parochiehuis. Zij vormen samen nog steeds de spil waar alles om draait.

Er brak voor de beheerders een nieuwe periode aan. De oorspronkelijke functie van het parochiehuis veranderde in de loop der jaren.
Behalve dat het kerkkoor St.Caecilia er wekelijks repeteerde onder de bezielende leiding van Toon van Dalen, waren er regelmatig bijeenkomsten van de Katholieke Vrouwenvereniging, de Boerinnenbond, jeugdclubs, Katholiek Meisjesgilde, ABTB, en nog veel meer. Dat alles is nu echter veranderd. De jeugdclubs zijn inmiddels ter ziele gegaan en de repetities van het kerkkoor hebben zich verplaatst naar het kerkgebouw.
Het "koffiedrinken" na de kerkelijke vieringen werd langzamerhand een traditie en het parochiehuis werd in toenemende mate verhuurd voor uiteenlopende festiviteiten. Ook de band met het aangrenzende kerkhof werd intensiever. Vroeger werd het parochiehuis alleen gebruikt voor een koffietafel na de uitvaart. Nu is er ook de mogelijkheid om afscheid te nemen van de overledene en de familie te condoleren.

Ook het gebouw zelf had bijzondere aandacht nodig. Na ruim 30 jaar begon het gebouw mankementen te vertonen.
In 1989 werd, na intensief overleg, besloten een nieuwe aanbouw voor een toiletgroep te realiseren. Vooruitlopend op een toekomstige renovatie werd deze in steen opgetrokken hoewel de buitenkant nog in hout werd uitgevoerd, in overeenstemming met de rest van het gebouw.
Steeds meer deed zich de behoefte voelen om het gebouw te verbouwen en uit te breiden. Er moest nodig een nieuwe keuken komen en een nieuwe berging voor dranken stond al lange tijd op het verlanglijstje vooral, om bevriezing van de dranken te voorkomen.
Ten aanzien van het aangrenzende kerkhof werd in het ontwerp van het nieuwe parochiehuis een aantal faciliteiten opgenomen, die overeenkomen met het Arbeidsomstandighedenbesluit voor personeel dat werkzaamheden verricht op het kerkhof. Hieronder wordt verstaan de aanwezigheid van toilet, schuil- en schaftruimte. Ook werd er in het parochiehuis een werkplaats ingericht, welke ten dienste staat van het personeel dat op het kerkhof werkzaam is.
In 1997 werd door de Beheerscommissie besloten om de houten wanden te vervangen door stenen muren. Weer kwamen de vrijwilligers in actie. Er moest uiteraard heel veel gebeuren.
Cor van Veggel regelde de bouwwerkzaamheden. Hij werd inmiddels de "bouwpastoor" genoemd. Ook Leo Veldkamp was bij deze werkzaamheden betrokken. Ap Kobussen zorgde ervoor dat er voldoende vrijwilligers waren. Ruim 130 vrijwilligers zijn toen in actie gekomen.

Maar hoe zat het met de financiën?
Er werd een groots plan uitgewerkt. Een eerste begroting bedroeg 470.000,- gulden incl btw - een gigantisch bedrag!

Dit bedrag werd teruggebracht naar 228.000,- gulden, o.a. door vereenvoudiging door te voeren.
De penningmeester Gerard Klomp had nog wel wat geld en kon uit eigen middelen 170.000,- gulden bijdragen. Hiervan was 153.000,- gulden in kas, aangevuld met de opbrengsten uit geldinzamelingen en de Pleinmarkt. Verder kwamen er nog giften binnen van particulieren en bedrijfsleven ter waarde van ruim 35.000,- gulden.
Mede door een gunstige inkoop van materialen en de grote inzet van vrijwilligers kon het project worden uitgevoerd. Wel zijn er nog verdere acties gevoerd en werd de Pleinmarkt een 2-jaarlijks gebeuren dat veel geld in het laatje bracht.
Tot zijn grote verbazing hield de penningmeester uiteindelijk nog 25.000,- gulden over na voltooiing van dit project.

Het is uiteindelijk een prachtig, multifunctioneel gebouw geworden.
Praktisch ingericht met een grote zaal, waar veel behoefte aan was. Voorheen moest men hiervoor een geschikte plek zoeken en was men gedwongen uit te wijken naar Apeldoorn...een ondoenlijke zaak!
De grote zaal is ook bijzonder geschikt voor de grote koffietafels na een uitvaart.

In 2013 bestond het parochiehuis 50 jaar - een gouden jubileum.
Vlak daarvoor werden nog nieuwe vloerbedekking gelegd en nieuwe stoelen voor de grote zaal aangeschaft. Ook werd, wederom uit eigen middelen, een nieuwe keuken geïnstalleerd.
De Beheerscommissie, die bestaat uit Ap Kobussen - voorzitter, Antoon Streppel - secretaris, Gerard Klomp - penningmeester, Harry Mulder - commissielid en Wilma Klomp - beheerder, wilde het gouden jubileum niet ongemerkt voorbij laten gaan.
Op zaterdag 14 september 2013 werd begonnen met een eucharistieviering uit dankbaarheid gevolgd door een kranslegging op het aangrenzend kerkhof ter nagedachtenis van alle overleden vrijwilligers.
Daarna was er van 16.00 tot 18.00 uur een receptie in het parochiehuis. Ter gelegenheid van dit gouden jubileum werd er een cadeau aangeboden in de vorm van een gebrandschilderd glas-in-loodraam van de kunstenaar Arie van Essen uit Loenen. Het raam heeft een plaatsje gevonden voor een van de ramen van de grote zaal.
De dag werd afgesloten met een feestavond voor alle vrijwilligers in het parochiehuis.

7. SLOTWOORD

De geschiedenis van het parochiehuis laat zien hoe een KLEINE geloofsgemeenschap GROOT kan zijn.

Wij hebben deze geschiedenis willen beschrijven, omdat zij enerzijds zo uniek is en anderzijds omdat zij een goed inzicht geeft in de onderlinge verhoudingen en de gemeenschapszin binnen de H.Antonius Abt kerk in Loenen.
Zij is uniek omdat de geestelijkheid, aan wie de geloofsgemeenschap in Loenen destijds was toevertrouwd, het belang van een parochiehuis volledig onderstreepte maar de financiële verantwoordelijkheid niet kon of wilde dragen en dit overliet aan de parochianen. Deze laatsten schroomden niet om deze verantwoordelijkheid met vanzelfsprekendheid te aanvaarden en de bouw van het parochiehuis zelf ter hand te nemen.
Deze verantwoordelijkheid reikte verder dan alleen voor de bouw. Ook de daarop volgende exploitatie en het onderhoud van het gebouw maakten daar onderdeel van uit. Het was een "stand alone" situatie en financiele ondersteuning vanuit de kerk was niet aan de orde. De kosten voor onderhoud, gas-licht-water, verzekeringen, K.v.K, gemeentelijke belastingen, beveiliging etc. moesten uit de exploitatie worden betaald.
Dit was op zichzelf bewonderenswaardig en getuigt van eensgezindheid en gemeenschapszin binnen de parochie om zich op deze wijze in te zetten voor hun kerk en haar geloofsgemeenschap.

In de afgelopen 50 jaar, sinds de bouw van het parochiehuis in 1963, heeft de exploitatie van het gebouw vaak moeilijke tijden gekend. Maar steeds wisten de parochianen, met vereende krachten, de moeilijkheden te overwinnen en het parochiehuis tot bloei te brengen. In 1998 werd het gebouw zelfs geheel verbouwd en gerenoveerd, wederom met de hulp van vele parochianen en met gelden die uit de exploitatie, giften en acties werden verkregen.
De parochianen mogen met grote tevredenheid terugkijken naar al hetgeen wat in de afgelopen jaren tot stand is gebracht.
Het parochiehuis heeft in deze 50 jaar haar nut en haar bestaansrecht overduidelijk bewezen en gefunctioneerd in het belang en tot welzijn van de H.Antonius Abt kerk en haar geloofsgemeenschap.

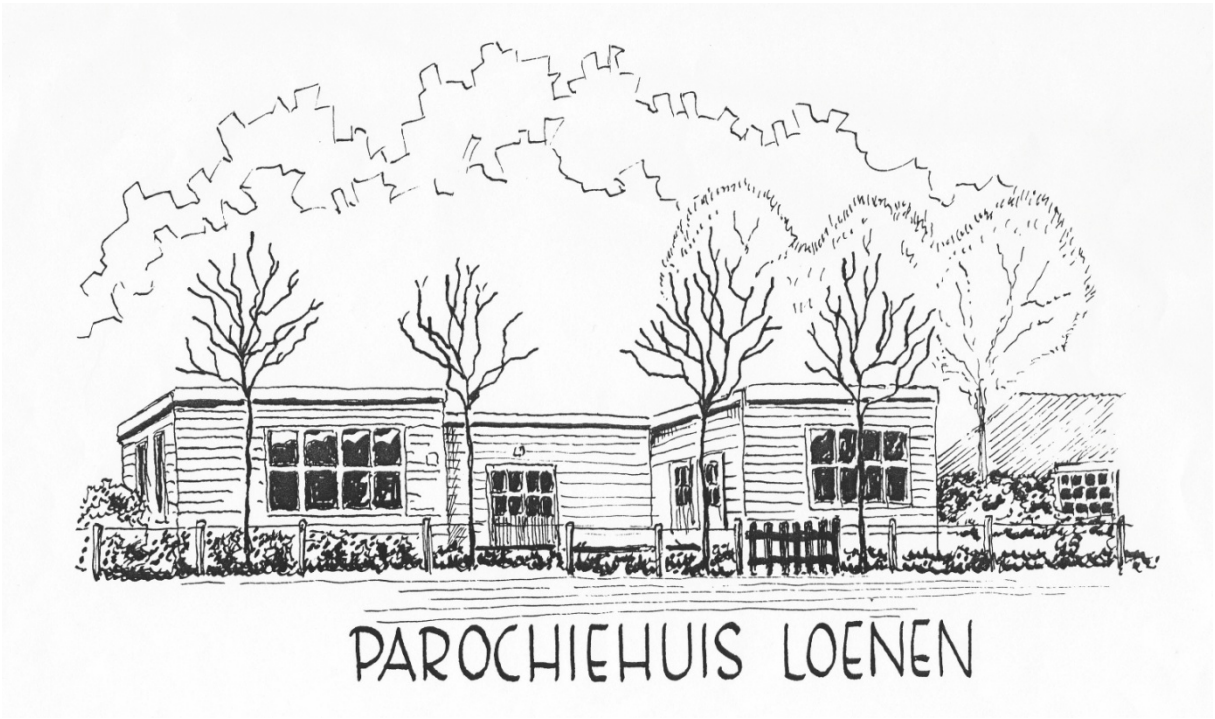

Eerste ontwerp, getekend door Gerard Schut

Eerste beheerdersechtpaar:
Willemien en Gradus Biezeman

Tweede beheerdersechtpaar:
Wilma en Gerard Klomp

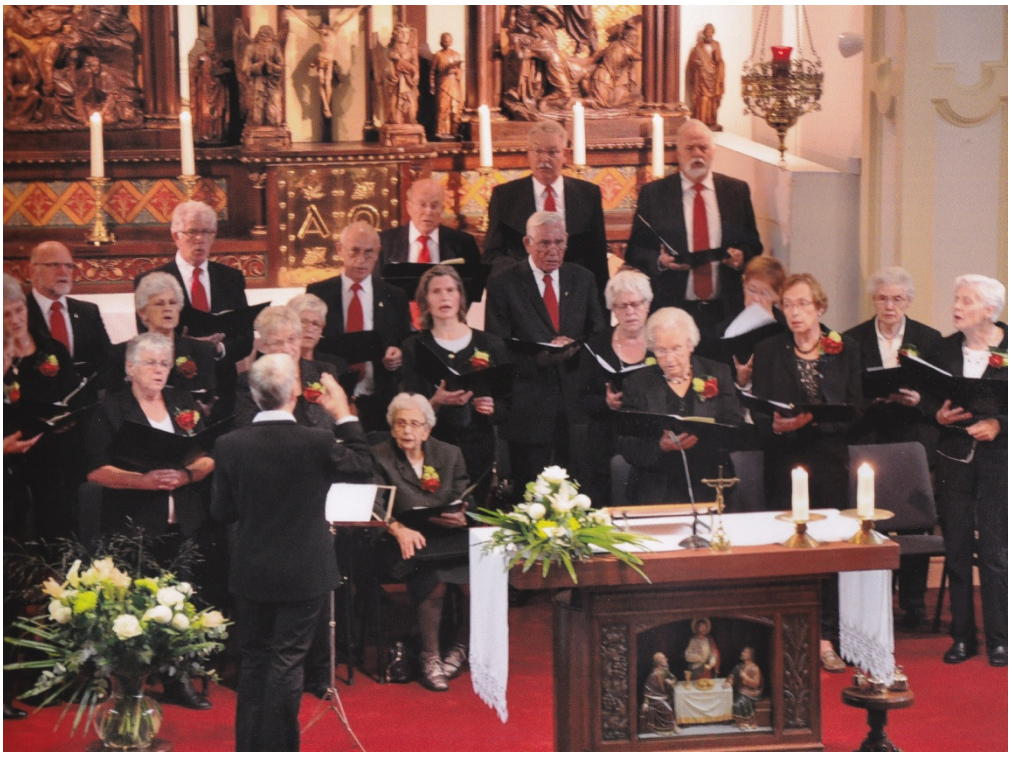

Koor “Con Spirito”

Huidige beheerscommissie:
v.l.n.r. Gerard Klomp, Antoon Streppel,
Ap Kobussen, Wilma Klomp en Harry Mulder

1963 Parochiehuis Loenen 2013

Het is dit jaar 50 jaar geleden dat het Parochiehuis werd gebouwd.
Dit willen we niet ongemerkt voorbij laten gaan.

Op zaterdag 14 september a.s. willen we dit herdenken en vieren.

Om 14.00 uur beginnen we met een herdenkingsdienst in de kerk,
waarna we een krans gaan leggen op de begraafplaats voor
alle overleden parochianen en vrijwilligers.

Wij willen u en uw eventuele partner graag uitnodigen voor
de feestavond voor de vrijwilligers.

Dan kunnen we samen, vanaf 20.00 uur, onder het genot van
een hapje en een drankje de afgelopen jaren nog eens
de revue laten passeren.

Mocht u deze avond verhinderd zijn, dan bent u van harte welkom
op de receptie van 16.00 tot 18.00 uur.

Parochiehuis Loenen
De beheerscommissie

**Gebrandschilderd glas-in-loodraam,
aangeboden bij het gouden jubileum**